Td 050_12

Τρία κορίτσα ’ριβωνιασμένα
’ριβωνιασμένα κι παντριμένα
μήλα τρυγούσαν κι τραγουδούσαν
ένα τραγούδι κι άλλου τραγούδι.
Μαύρα μου μάτια κι πλουμισμένα
πώς τα πιρνάτε χουρίς ιμένα.
Μόνος μου πέφτω μόνος πλαγιάζω
κι εσάς θυμούμαι κι αναστινάζου.